

Sygn. akt IV Kz 3/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Szepelak

Sędziowie SSO Anna Bałazińska – Goliszewska (spr.)

SSO Jerzy Menzel

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Janczyńskiego

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 lutego 2013 r.

zażalenia A. N.

skazanej za czyn z art. 300 § 2 k.k.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia

z dnia 7 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 169/11

w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia na podstawie art. 126 § 1 i § 2 k.p.k. nie uwzględnił wniosku skarżonej A. N. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 169/11 wraz z uzasadnieniem.

Na powołane postanowienie zażalenie złożył **obrońca A. N.** zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania poprzez niedoręczenie skarżonej zawiadomienia o terminie ostatniej rozprawy, na której zapadło orzeczenie kończące postępowanie, na wskazany przez nią adres dla doręczeń, tj. W. ul. (...),
2. obrazę przepisów postępowania tj. art. 126 § 1 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, iż niedotrzymanie terminu zawitego nie nastąpiło z przyczyn od skarżonej niezależnych.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, ewentualnie o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 126 § 1 k.p.k. wniosek o przywrócenie terminu zawitego jest uzasadniony wówczas, gdy niedotrzymanie terminu nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, zaś strona w zawitym terminie siedmiu dni od daty ustania przeszkody zgłosi wniosek o przywrócenie terminu. Analiza przesłanek podanych w środku odwoławczym prowadzi do wniosku, że powody podawane przez skarżącego nie mogą zostać uznane za niezawinioną przeszkodę, która uniemożliwiła A. N. dotrzymanie terminu do złożenia wniosku o doręczenie wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieście z dnia 29 czerwca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 169/11 wraz z uzasadnieniem.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wbrew zarzutom skarżącego prawidłowo skazanej doręczone zostało zawiadomienie o terminie ostatniej rozprawy w dniu 29.06.2012 r. na wskazany przez nią adres dla doręczeń – W. ul. (...). Mianowicie w aktach sprawy na k. 1210 znajduje się zwrotne poświadczenie odbioru zawiadomienia na ww. termin, które zostało odebrane przez J. C. – ojca skazanej. Przypomnieć należy, iż w myśl art. 132 § 1 k.p.k. pisma doręcza się co do zasady osobiście, jednakże w myśl § 2 ww. przepisu w razie chwilowej nieobecności adresata w jego mieszkaniu, pismo doręcza się dorosłemu domownikowi. Skoro zatem pismo przesłane zostało na adres podany przez oskarżoną i jej męża na rozprawie w dniu 19.10.2011 r. (k. 988) i doręczone skutecznie w myśl art. 132 § 1 k.p.k., brak jest podstaw dla przyjęcia, iż oskarżona nie została zawiadomiona o terminie rozprawy, na której wydany został w jej sprawie wyrok.

Oskarżona posiadała wiedzę, iż toczy się przeciwko niej postępowanie karne. Dochowanie z jej strony minimum staranności wymagało więc uzyskania wiadomości odnośnie dalszego toku toczącego się przeciwko jej osobie postępowania.

Z uwagi na powyższe, zasadne było rozstrzygnięcie Sądu I instancji, iż w przypadku A. N. nie została spełniona przesłanka niezawinionego niedotrzymania terminu.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej.